

ת"פ 30305/12/19 - מדינת ישראל ע"י המתמחה נועה ידי נגד חליל אבו סבילה ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 30305-12-19 מדינת ישראל נ' אבו סבילה

כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא	בפני
מדינת ישראל ע"י המתמחה נועה ידי	בעניין:
נגד	
חליל אבו סבילה ע"י ב"כ עוה"ד הילה טל	הנאשם

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע ביום 03.03.2022 בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן : **תקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 בחוק העונשין התשל"ז - 1977 **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 29.05.2019 הגיעו שוטרים לבית משפחת הנאשם בפזורת אבו סבילה על מנת לאתרו בהיותו דרוש לחקירה. בעוד אחד השוטרים מבצע "סגירה" של המתחם הבחין בנאשם כשהוא יוצא מהמתחם ומתחמק מהשוטרים.

השוטר קרא לשוטרים להתלוות עליו, הצביע על כיוון בריחת הנאשם, נכנס למתחם אליו ברח והבחין בנאשם מתחבא. השוטר התכופף מתחת למיטה ואמר לנאשם לצאת. בתגובה, הנאשם אמר שהוא יוצא והשוטר הודיע לו על מעצרו.

בעת שהנאשם התרומם מהרצפה השוטר תפס את ידו כדי לכבול אותה באזיקים. בתגובה הנאשם משך את ידו והעיף את האזיקים. אז השוטר תפס את הנאשם בחולצה והנאשם בתגובה הכה אותו בשתי ידיו בחזהו ובכתפיו ומשך אותו בחולצתו. השוטר הצמיד את הנאשם לכיוונו והכה אותו בכתפיים כדי למנוע את בריחתו וכן תפס את הנאשם בחולצה וניסה לרתק אותו למיטה. השוטר ניסה לרתק את הנאשם לרצפה תוך שהוא תופס את ראשו בשתי ידיו אך הנאשם הצליח להשתחרר והשתולל תוך שהוא מכה את השוטר באגרופים. בהמשך לכך השוטר ניסה למשוך את הנאשם כדי שלא יברח תוך שהוא צועק ליתר השוטרים והנאשם המשיך להיאבק בו להשתולל ולהכותו.

למקום הגיע שוטר נוסף כדי לסייע לשוטר הראשון ועם הגיעו הכה את הנאשם באגרופים כדי שישחרר את

השוטר הראשון וכן תפס את הנאשם ברגליו. הנאשם המשיך להתפרע עד שהגיעו למקום שני שוטרים נוספים שאזקו אותו.

ממעשה הנאשם נחבל השוטר הראשון ונגרמו לו אדמומיות בחזה, בגב ובכתף.

הנאשם נחבל באירוע ונזקק לטיפול רפואי.

כאשר נלקח לבית החולים בליווי שוטר פנה הנאשם לשוטר ואיים עליו " אני אשב במעצר קצר ולא אשכח את הפרצוף שלך בחיים".

2. לבקשת הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בתסקיר מיום 20.11.2022, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

בתסקיר נסקרו קורותיו של הנאשם. הנאשם לדבריו עזב את המסגרת הלימודית בגיל 14 בעקבות חוסר נגישות למוסדות חינוך והשלים 12 שנות לימוד במסגרת עונש מאסר שהוטל עליו בשנת 2019. מגיל 14 ועד גיל 25, הנאשם סייע לאביו בגידול עדר כבשים וכן בשל קשייו הכלכליים לאורך השנים נהג לבצע עבירות רכוש שונות.

לדבריו החל לעבוד בעבודה מסודרת לאחר מעצרו בגין העבירה בתיק זה.

לדבריו מאז מעצרו בתיק זה ניתק את קשריו השוליים ומנהל אורח חיים נורמטיבי ותיק. הנאשם תיאר חובות כבדים ולדבריו מצליח לכלכל את משפחתו באופן בסיסי. לדבריו כיום, בשונה מבעבר, מסתייע באביו ובאחיו כשזקוק לכך ולא מספק צרכיו באמצעות גניבות.

הנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה וטוען כי פעל מתוך הגנה עצמית. הנאשם תיאר מעצרים חוזרים ונשנים בעבר במהלכם חווה אלימות מצד שוטרים ועל כן חשש מהם. לדבריו, לא היה מודע לכך שהוא דרוש לחקירה. הנאשם מוסר שברח מהשוטרים מתוך תחושת לחץ וכן באירוע הנוכחי הוא חווה אלימות ופעל כדי להגן על עצמו. הנאשם שלל רצון לפגוע בעבודתם של השוטרים.

לדבריו התקשה לבטא את עצמו בשל הבדלי השפה והתכוון לומר לשוטר שהוא רוצה לשקם את חייו בפועל פעל מתוך פחד ובהלה מבלי לחשוב על השלכות מעשיו וכיום מודע לחומרת מעשיו ומעוניין לשתף פעולה. הנאשם מסר שמעולם לא היה מעורב באירוע אלים קודם לכן.

שירות המבחן התרשם מיחס מצמצם של הנאשם לחוק ומחוסר בכלים להתמודדות מקדמת במצבי לחץ.

שירות המבחן התרשם ממחויבות הנאשם למשפחתו, ממעורבותו בחיי ילדיו ודאגה כלפיהם ומיכולתו של הנאשם לגייס כוחות ולקדם את עצמו תחת גבולות ברורים, למשל כפי שעשה במסגרת מאסרו.

שירות המבחן התרשם מהבעת המוטיבציה לשינוי אורח חייו השולי באופן המלמד על הפחתת הסיכון ממנו. מאידך הנאשם התקשה בעבר בהצבת גבול פנימי במסגרת קשרים שוליים, וכן לאורך השנים התקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית וביצע עבירות להפקת רווח מהיר.

לאור הבעת המוטיבציה הגבוהה להשתלב בטיפול שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבחן לשנה במקביל למאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

3. הנאשם לא התייצב לדיון בתאריך 03.01.23. באת כוח הנאשם יצרה אתו קשר מאולם הדיונים והוא מסר שהוא חולה והתחייב להמציא מסמך רפואי לתיק (מסמך אכן הוגש ביום 05.01.23). בית המשפט הורה על דחיית הדיון וכן על הפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך השלמת איסוף הנתונים (עפ"י חוות דעת מיום 28.02.23 הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות).

4. בתאריך 14.03.23, במעמד הדיון חזרה ההגנה וביקשה לדחות את המשך הדיון ומסרה כי קצינת המבחן יצרה עמה קשר ושיתפה שהנאשם השתלב לאחרונה בקבוצה טיפולית ומשתף בה פעולה וביקשה לדחות את הדיון פעם נוספת, הבקשה נדחתה ונקבע כי ישמע טיעון לעונש כפי שפורט לעיל.

5. הצדדים הגישו טיעונים בכתב והפנתה לפסיקה כמו כן, הוגש רישום פלילי (סומן ת/1) ולפיו לנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש חלקן בצירוף תיקים והוא ריצה עונשי מאסר בעברו. הרשעתו האחרונה מיוני 2019 בגין עבירות משנת 2017 בתיק זה הופעלו תנאים קודמים.

6. **המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים שבסיס העבירות שבהם הורשע הנאשם ונטען כי הנאשם פגע בערכים המוגנים פגיעה קשה. נטען, כי תקיפת שוטרים היא קריאת תיגר על שלטון החוק והיא מפריעה לשוטרים לבצע את תפקידם. תקיפת השוטרים בהתנהגות פסולה אינה מאפשרת לשוטרים סביבת עבודה מוגנת והיא מתווספת לסיכון האינהרנטי בתפקידם. יש צורך בענישה מרתיעה על מנת להגן על השוטרים הנמצאים ברחובות. במקרה זה הנאשם ברח משוטרים שהגיעו למקום במסגרת תפקידם, התחבא מפניהם ופעל באלימות כלפי השוטר שביקש לעצור אותו. מעשיו מלמדים על חוסר ריסון עצמי, דפוסים אלימים, זלזול באנשים החוק והעדר מורא מן החוק. הנאשם המשיך בכך שאיים על שוטר שליווה אותו לבית החולים.

המאשימה מפנה לאסמכתאות וסבורה כי מתחם העונש ההולם הוא 12-24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

בתוך המתחם מפנה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, לנטילת האחריות במסגרת הסדר טיעון והחיסכון בזמן השיפוט. כמו כן, מפנה לתסקיר שירות המבחן ועותרת להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון נוכח שיקולי הרתעת היחיד והרבים.

7. **ההגנה** עותרת להימנע מהטלת מאסר על הנאשם, גם לא בעבודות שירות כפי שהמליץ שירות המבחן.

לדעת ההגנה קיים מנעד ענישה רחב בפסיקת בתי המשפט אך בנסיבות ביצוע העבירה במקרה זה המתחם נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. ההגנה סבורה כי הטלת עונשי מאסר שמורה למקרים של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

לדעת ההגנה במקרה זה יש להכריע את הכף לטובת סיכויי שיקום ולהסתפק בצו מבחן ועונשים צופי פני עתיד. לחלופין, להפנות את הנאשם לתסקיר משלים ולהמתין עד סיום הטיפול בעניינו.

לדעת ההגנה מבלי להקל ראש בהתנהגות הנאשם לא מדובר בתקיפת שוטרים ברף הגבוה ובסופו של דבר אל מול הנאשם עמדו 8 שוטרים כאשר שניים מתוכם תקפו את הנאשם וגרמו לו לחבלות שהצריכו טיפול רפואי. הנאשם לא פעל עם אחרים לא השתמש בחפץ כלשהו ולא נגרמו חבלות משמעותיות לשוטר.

הנאשם אינו מקל ראש בעבירה מודה ומתחרט עליה, חסך בזמן שיפוטי יקר וזנח טענות לאכיפה בררנית והליכים נגד סגירת התיק במח"ש.

ההגנה מפנה לרקע הקשה בו גדל הנאשם, דלות המשפחה והעדר גורם מכווין שגרר את הנאשם לעבירות רכוש. נטען כי הרשעתו האחרונה משנת 2015 וכי אין לחובתו עבירות אלימות. מאז הרשעתו האחרונה הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי, הוא ניסה לקיים חיי משפחה טובים ואב טוב לילדיו.

העבירות בהם הורשע הנאשם ישנות.

לנאשם חובות כבדים והוא מתמודד איתם.

ההגנה מבקשת שלא לראות בדברי הנאשם לשירות המבחן נסיגה מנטילת האחריות, שכן העובדה שהוכה על-ידי השוטרים היא חלק מעובדות כתב האישום המתוקן. ההגנה מבקשת לתת משקל רב לגורמי הסיכוי המפורטים בתסקיר.

לדעת ההגנה המלצת שירות המבחן היא הרסנית כלפי הנאשם ומהווה שילוב עונשי לא הגיוני אשר יסכל את יכולתו להמשיך לעבוד וימנע ממנו אפשרות לפרנס את משפחתו. ההגנה סבורה כי גם שירות המבחן למד על סיכויי שיקום גבוהים בעניינו של הנאשם ויש לתת לכך ביטוי מתאים. לדעת ההגנה מן הראוי היה להימנע ממתן המלצה סופית טרם שילוב הנאשם בטיפול ומכאן העתירה העיקרית לדחות את המשך הדיון.

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. אין צורך להכביר מילים בדבר הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות האלימות בכלל וכלפי שוטרים בפרט. בנוסף לערכים המוגנים בעבירות האלימות, בתקיפת שוטרים נפגעים ערכים מוגנים נוספים הקשורים בשלטון החוק ובשמירה על הסדר הציבורי.

במקרה זה פגע הנאשם בערכים המוגנים פגיעה משמעותית, כאשר חמק מן השוטרים המבצעים תפקידם כדין, ולאחר

שנקרא לצאת ממקום מחבואו, החל בסדרת פעולות אלימות המסכלות את יכולת השוטרים לבצע את תפקידם. הנאשם יכול היה, במספר צמתים במהלך האירוע הנמשך, להפסיק את התנהגותו האלימה ולהיענות להוראות השוטרים אך הוא בחר שלא לעשות כן.

בנסיבות אלה קשה לקבל את טענת ההגנה, כי הנאשם היה בודד מול כשמונה שוטרים: מלכתחילה נאלצת משטרת ישראל לבצע תפקידי שיטור פשוטים ובסיסיים בכוחות מוגברים בשל התופעה החוזרת ונשנית של תוקפנות ואלימות כלפי גורמי אכיפת החוק המבצעים את תפקידם השגרתי ברחבי ברחבי הנגב.

המשטרה נאלצת לבצע פעולות שיטור שגרתיות בכח אדם מוגבר, ולהתנהל בדריכות מרובה שמא כל מגע עם האוכלוסייה יתלקח לאירוע אלים או יסלים למהומה מרובת משתתפים. אירוע זה הינו דוגמא, אמנם לא החמורה ביותר, להסלמה מיותרת של אירוע שיטור שגרתי, בשל התנהגות פורצת גבולות, עזת מצח של הנאשם כלפי השוטרים, שבבסיסה חוסר כבוד והיעדר מורא מגורמי האכיפה.

ויוזכר, השוטרים הגיעו למקום על מנת לאתר את הנאשם עצמו, הדרוש לחקירה. בנוסף, ובעיקר, על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הצטרפות שוטרים נוספים למקום מחבואו של הנאשם היא תוצאה ישירה של התנהגותו האלימה. לולי תקף את השוטר לאחר שהחבא ואותר על ידם, היה האירוע מסתיים בהבאת הנאשם לחקירה, משימתם המקורית של השוטרים. שוטרים נוספים נקראו לתגבורת על ידי השוטר הראשון, לאחר שהותקף על ידי הנאשם ולאחר שלא הצליח להשתלט עליו בעצמו. בהמשך נדרשה התערבות שוטרים נוספים. משכך, הסלמת האירוע הינה תוצאה של מעשי הנאשם.

בנסיבות אלה, טענת ההגנה כי הנאשם נטל אחריות על האירוע ואין לראות בדבריו לשירות המבחן אי נטילת אחריות, שכן אין מחלוקת שגם הוא נפגע באירוע דינה להידחות מכל וכל. על פי העובדות המוסכמות בהן הודה הנאשם, אין כל דרך לתאר את האירוע ככזה שבו הנאשם פעל מתוך הגנה עצמית ואין כל דרך ליישב בין הדברים שנמסרו לשירות המבחן ובין העובדות המוסכמות שבכתב האישום המתוקן.

לא מדובר באירוע שהוא ברף הנמוך. מעשי הנאשם מלמדים על זלזול בשלטון החוק והיעדר מורא מפני גורמי סמכות, וכן על אימפולסיביות באופן הפעלת שיקול הדעת.

10. עבירת האיומים הנוספת שבוצעה ע"י הנאשם כלפי שוטר נעברה עפ"י כתב האישום שהנאשם הודה בו כלפי שוטר אחר אשר ליווה אותו לקבלת טיפול רפואי וללא כל רקע או פרובוקציה אחרת.

11. כתוצאה מהתנהגות הנאשם נחבל השוטר וגם הנאשם נפגע. בעניין זה בית המשפט מפנה לכך, שעל פי כתב האישום המתוקן לשוטר נגרמה חבלה ברף הנמוך שלה (אדמומיות במספר מקומות על גופו) בעוד שטיעון לעונש המאשימה אזכר גם "שריטות" שאינן חלק מן העובדות המוסכמות שבפניי.

מלבד הנזקים הישירים שנגרמו, פוטנציאל הנזק באירוע מעין זה גדול הרבה יותר, ואין צורך להכביר מילים. גם פוטנציאל ההסלמה באירועים מעין אלה והפיכתם, באחת, לאירועים מרובי משתתפים היא בבחינת חזון נפרץ.

12. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים וכן באסמכתאות נוספות. מתחם הענישה הקיים בעבירות מעין אלה נע במנעד רחב והוא מושפע מן הרקע לעבירה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה כגון מידת האלימות שהופעלה, נזקים לגוף ולרכוש שנגרמו, ושיקולים נוספים המשליכים הן על מידת האשם והן על מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

קשה ללמוד גזירה שווה מהאסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה לענייננו. כך, למשל, בע"פ (נצ') 32450-06-14, הנאשם הורשע בעבירת ניסיון לתקיפת שוטר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. מדובר ברף אלימות נמוך יותר. בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור דחה את עתירת המדינה להתערב במתחם שנקבע המתחיל ממאסר צופה פני עתיד והדגיש את ההבדל בין עבירת ניסיון לעבירה מושלמת, את רף האלימות ואת הנסיבות שאינן מן החמורות, באותו מקרה הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תנאי הופעל בחופף וכן הוטלו רכיבים כספיים. נקבע כי ההחלטה שלא להחמיר עם הנאשם מעוגנת בנסיבות האישיות שפורטו בתסקיר אשר הצדיקו שלא להטיל מאסר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט ציין כי בצדק דחה בית משפט קמא את המלצת שירות המבחן להאריך את התנאי משיקולי שיקום ממשיים ולהימנע מפסיקת מאסר ודחה את ערעור המדינה על קולת העונש.

המקרה שבפנינו חמור בנסיבותיו, בטיב העבירה ובעוצמת האלימות ודי בפסק דין זה כדי לדחות את עתירת ההגנה להימנע מהטלת מאסר **כלשהו** ולהקל על הנאשם אף יותר מהמלצת שירות המבחן. הדברים הם בבחינת קל וחומר, גם אם אניח לזכות הנאשם שלו נדחה הדיון פעם נוספת היה הנאשם משלים השתתפות בקבוצה טיפולית בהצלחה.

13. אסמכתאות נוספות אליהן הפנתה ההגנה מדגימות מקרים מובהקים של סטייה ממחמי ענישה משיקולי שיקום. אכן, גם במקרה של נאשם שנהג באופן בוטה מתריס וחריג באירוע אלימות כלפי שוטרים, אם עבר הליך טיפולי ושיקומי משמעותי, מכיר בערכים בהם פגע ובכשלו שהביאו אותו לבצע את העבירות, בית המשפט לא יפנה עורף לתהליך שכזה. דווקא במצבים אלה, עצם החזרה בתשובה והנכונות לסוציאליזציה מטיבה ונורמטיבית מובילה לעתים את בית המשפט לתמוך בשיקום ולהעביר מסר מקבל ומכיל - לטובת הנאשם ולטובת החברה בכללותה.

לא כך המקרה שבפני - נטילת האחריות מצדו של הנאשם היא פורמאלית וחלקית. הנאשם הביע עמדות קורבניות, הסביר את מעשיו באופן המנוגד לעובדות כתב האישום המתוקן, האשים למעשה את השוטרים באירוע ואין בהם סימן לשיקום **באותם עניינים הרלוונטיים לתיק זה** קרי, יחס לשוטרים ולגורמי האכיפה. שירות המבחן התפעל מכך שהנאשם ראשונה בחייו השתלב בעבודה וכן התרשם ממחויבותו לפרנסת משפחתו ומדבריו לפיהם כיום אינו בקשר עם גורמים שוליים ואינו מבצע עבירות רכוש כדרך לפרנסת המשפחה. בכל הכבוד, לא מדובר בפרוגנוזה שיקומית שיכולה להצדיק הימשכות נוספת של הליך ישן זה כדי לאפשר לנאשם להמשיך 'להשתתף בקבוצות' ולא נדובר באופק שיקומי היכול לבטל את הכלל המנחה בענישה במקרה זה.

14. בעניין אחד צודקת ההגנה בטעוניה והוא, שעתירת המאשימה לעונש במקרה זה תואמת נסיבות אירוע חמורות יותר וכן מקרים של הרשעה בתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, שלא כענייננו. עם זאת, גם טיעון ההגנה כי בנסיבות מקרה זה מתחם הענישה יכול להתחיל בענישה צופה פני עתיד אינו מתקבל על הדעת והוא בפער בלתי מתקבל על הדעת הן מהענישה הנוהגת והן מהענישה הראויה (שדומה שהיא חמורה מזו הנוהגת).

ראו גם האסמכתאות הבאות:

א. ת"פ (י-ם) 28190-11-18 **מדינת ישראל נ' זדה** - נאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בתקיפת שוטר בכך שהתנגד בתקיפות למעצרו. הנאשם התפרע, בעט, נשך את ידו של שוטר וניסה לנגוח בראשו של שוטר אחר. כתוצאה מפעולות הנאשם שני שוטרים נפצעו בידיהם. נקבע, כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בן מספר חודשים ועונשים נלווים.

ב. ת"פ (ב"ש) 20277-09-18 **מדינת ישראל נ' אל עוברא** - נאשם 2 הורשע על-פי הודאתו בתקיפת שוטר בכך שהכה שוטר בפניו ודחף שוטר אחר וגרם לו ליפול ולהיחבל בעת שניסו לעכב את אחיו (נאשם 1) לצורך זיהוי. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד שנת מאסר בפועל. על הנאשם, ללא הרשעות קודמות, שירת שירות צבאי בעברו ושיקולי שיקום משמעותיים, הוטל מאסר על תנאי, פיצוי וצו של"צ.

ג. ת"פ 45277-10-19 **מדינת ישראל נ' ישעיה** - נדון בפני מותב זה. נאשם שהורשע על-פי הודאתו בתקיפת שוטר בכך שבעט בבטנו ובמפשעתו, והכה באגרופ בפניו של שוטר שהגיע לביתו על-מנת לעכבו לחקירה. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר. משיקולי שיקומו נגזרה על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, פיצוי ושל"צ.

ד. ת"פ 29859-01-22 **מדינת ישראל נ' אשוי** שניתן על ידי מותב זה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת שוטרים, הפרעה לשוטר ואיומים. הנאשם התערב בפעולת שיטור במהלכה עוכבה ניידת שביצעה עבירת תנועה. הנאשם איים על השוטרים, לא נענה להוראות השוטרים וכשהודע לו שהוא מעוכב לחקירה, סירב להתלוות אל השוטר, השתולל ותקף את השוטר בכך שאחז בצווארו. הנאשם המשיך להתפרע ולהיאבק בשוטרים במהלך ניסיון ההשתלטות עליו ואגב כך גם נשך את השוטר בזרועו. בתגובה, ריסס שוטר על הנאשם גז פלפל, אך בהמשך הצליח הנאשם לברוח מהשוטרים ונעצר לאחר מכן. כתוצאה ממעשי הנאשם סבל שוטר מחבלות בפניו ובכתף ונדרש לטיפול רפואי ולקבלת זריקת טטנוס.

נקבע מתחם ענישה של 7-18 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות ששירות המבחן המליץ בעניינו על ענישה שיקומית, הוטלו שמונה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ה. ת"פ 33381-04-20 **מדינת ישראל נ' אלקרינאווי** שניתן על ידי מותב זה. הנאשם הורשע על פי הודעתו בתקיפת שוטר ובריחה ממשמורת חוקית. מדובר באירוע שהתרחש אגב הגעת שוטרים לבית הנאשם על מנת לאתר את אחיו הקטין שהיה דרוש לחקירה. הנאשם דחף שוטר והכה אותו באגרופים, נמלט כשהודע לו על מעצרו ובהמשך נלכד תוך שימוש בכח ונאזק. הנאשם נמלט ממעצרו לאחר שמקום התקהלו אנשים שהפריעו לשוטרים ומשכו מהם את הנאשם. הנאשם נלכד לאחר מרדף, תוך שימוש בכח וכשהוא מכה את השוטרים ומשתולל. כתוצאה מהאירוע נחבל שוטר ולנאשם נגרמו שברים בעצם הבריו ובכך יד ימין.

נקבע מתחם ענישה של 6-15 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות הוטלו שמונה חודשי

מאסר לריצוי בעבודות שירות.

15. נוכח כל האמור לעיל לא ניתן לקבל את עתירת ההגנה, כי מתחם העונש ההולם יכול לכלול עונשים צופי פני עתיד בלבד. לאחר שלקחתי את מכלול השיקולים, לרבות הנזק שנגרם לנאשם עצמו באירוע, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין **שישה חודשי מאסר, הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.**

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

במקרה זה לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

נסיבות חייו המורכבות של הנאשם והתרשמות שירות המבחן כי הנאשם מסור לפרנסת משפחתו.

עברו הפלילי של הנאשם, אשר גם ריצה תקופות מאסר בעברו. אך לקחתי בחשבון, כי אין לחובת הנאשם הרשעות בעבירות אלימות, או כלפי שוטרים.

הודאת הנאשם בכתב אישום מתוקן והחיסכון בזמן השיפוט. עם זאת, כמפורט לעיל לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם נטילת אחריות שלמה על מעשיו.

הנזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה, אם כי נתון זה נלקח בחשבון במידה מסוימת גם בקביעת המתחם, בשקלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן ממאמצי הנאשם לחזור למוטב, בהקשר של התנהלותו העבריינית במהלך השנים בתחום עבירות הרכוש. לעניין זה, לקחתי בחשבון את מועד ביצוע העבירה - מאי 2019 - בטרם נדון למאסרו האחרון. כתב האישום הוגש בעת שהנאשם היה אסיר ולא מדובר בעבירה שנעברה לאחר שחרורו ממאסרו האחרון. לולי נתון זה, היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני גבוה של המתחם.

עיון בתיק מלמד, כי לא ניתן לזקוף את חלופי הזמן לזכות הנאשם, בשל אופן ניהול ההליך. אך בית המשפט זקוף לזכות הנאשם את העובדה שלא נפתחו לו תיקים חדשים מאז, נתון התומך בהתרשמות שירות המבחן לגבי השאיפות אותן מבטא הנאשם.

סוף דבר:

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, על פי רישומי שב"ס, וככל שלא היה במקביל עצור או אסיר בתיק אחר.

יצוין, כי במצב המשפטי הנוכחי בית המשפט אינו יכול לשקול כי הנאשם ירצה את עונש המאסר בעבודות שירות ועל כן בית המשפט אינו נדרש לדיון זה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה כלפי שוטרים, לרבות ניסיון.

בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, כעולה מתסקיר שירות המבחן ומאחר שלא מדובר בעבירה שנעברה על רקע כלכלי, אמנע מהטלת קנס.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.